

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul de Poliție Cimișlia și de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila Manea împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspectoratului de Poliție Cimișlia al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Ina Ciobanu, Diana Spătărel, Alexei Lungu și Ivan Dimitrov, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin atragerea ilegală la răspundere contravențională,

împotriva deciziei din 05 septembrie 2023 a Curții de Apel Comrat, prin care s-a admis apelul declarat de către avocatul Valeriu Stănescu, în interesele Ludmilei Manea, s-a casat integral hotărârea din 11 octombrie 2022 a Judecătoriei Cimișlia, sediul central și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a admis acțiunea parțial înaintată de Ludmila Manea,

(Dosarul nr. 2ra-1636/23

Nr. PIGD 2-22084154-01-2ra-05122023)

Recursul sunt vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.
--

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia, sediul Central (Dumitru Cherdivara)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (Grigori Golev, Dmitrii Fujenco, Ștefan Starciuc)

27 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul de Poliție Cimișlia și de Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 14 iunie 2022, avocatul Valeriu Stănescu, acționând în numele și interesele reclamantei Ludmila Manea s-a adresat cu cererea de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Cimișlia și a Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al RM, Ina Ciobanu, Diana Spătărel, Alexei Lungu și Ivan Dimitrov, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin atragerea ilegală la răspundere contravențională.

2. În motivarea acțiunii a invocat că la 23 mai 2020 Ina Ciobanu a depus plângere la Inspectoratul de Poliție Cimișlia, înregistrată cu nr. XXX prin care a acuzat-o pe Ludmila Manea, că dânsa la 23 mai 2020, ora 09:40, aflându-se în curtea casei din str. XXXX XXX XXX nr. XX în prezența martorilor Lungu Alexei și Spătărel Diana a înjurat-o, lezându-i onoarea și demnitatea.

3. A menționat că la 08 iunie 2020 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Cimișlia, Ivan Dimitrov a fost întocmit proces verbal contravențional nr. MAIXXXXXX prin care a fost recunoscută vinovată Ludmila Manea în comiterea contravenției prevăzută de art. XX alin. (X) din Codul contravențional. Iar, prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Cimișlia, Ivan Dimitrov din 08 iunie 2020, Ludmila Manea a fost sancționată cu amendă în mărime de 10 u.c., ceea, ce constituia 500,00 de lei.

4. Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și cu decizia de sancționare contravențională, a depus contestație, iar, prin hotărârea din 04 august 2020 a Judecătoriei Cimișlia, sediul central, s-a admis contestația depusă de Ludmila Manea împotriva procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI XXXXXXXX întocmit la 08 iunie 2020, în baza art. XX alin. (X) din Codul contravențional și a deciziei de sancționare. S-a anulat procesul - verbal cu privire la contravenție nr. MAI XXXXX întocmit la 08 iunie 2020 întocmit în privința Ludmillei Manea în temeiul art. XX alin. (X) din Codul contravențional și decizia de sancționare din aceeași dată. S-a încetat procesul contravențional pornit împotriva Ludmillei Manea.

5. În acest sens, a menționat că dat fiind faptul că hotărârea sus menționată a devenit definitivă, în temeiul art. 13 alin. (1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procurorului și ale instanțelor judecătorești nr.1545 din 25 februarie

1998, Inspectoratul General de Poliție al MAI are sarcina de a repara prejudiciul material și moral cauzat reclamantei Ludmila Manea prin aplicarea ilicită de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cimișlia, Ivan Dimitrov, la 08 iunie 2020, a amenzii contravenționale în mărime de 10 u.c., ceea ce constituia 500,00 de lei.

6. Respectiv, a susținut că având în vedere gravitatea suferințelor psihice pricinuite Ludmillei Manea, atrasă ilegal la răspundere contravențională, ținând cont de faptul că Inspectoratul de Poliție Cimișlia, este autoritate competentă care a soluționat cauza contravențională și până în prezent nu a cerut scuze de la Ludmila Manea pentru faptele la care a fost supusă. Or, atragerea ilegală la răspundere contravențională au dezechilibrat reclamantei Ludmila Manea starea emoțională, au făcut-o ușor iritabilă și foarte sensibilă la tot ce e legat de psihicul său. Periodic acuză dureri de cap, reacții psihoemoționale sub formă de neliniște, neîncredere în forțele proprii, nesiguranță, reactivitate afectivă care perturbă calmul, are permanent o stare de disconfort sufletec, este mereu cu psihicul încordat la maximum. Nu poate trăi în regim normal ca mai înainte, fapt ce o deranjează foarte mult. S-a făcut o imagine negativă a reclamantei Manea Ludmila astfel mulți locuitori ai orașului Cimișlia, nejustificat au început s-o vorbească de rău, se uită la ea cu dispreț, cu aprecieri nefavorabile, unii se fac că nu o observă și nu se mai salută cu ea. De aceia nu se simte comod în orașul său, printre concetățenii săi și atitudinea negativă a societății îi cauzează suferințe psihice foarte grave. Ținând cont de faptul că în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

7. Subsecvent, a menționat că pornind de la principiul că, sănătatea și suferința unui om nu poate fi evaluată în bani, a considerat că suma de 20000,00 de lei, solicitată de a fi încasată în beneficiul reclamantei Ludmila Manea din contul Inspectoratul General de Poliție al MAI al RM, cu titlu de prejudiciu moral, reprezintă o compensație echitabilă și rezonabilă pentru suferințele psihice (sufletești) pricinuite de acțiunile amurale și ilegale a Inspectoratul de Poliție Cimișlia acțiuni ce urmează să fie sancționate prin obligația Inspectoratului de Poliție Cimișlia să compenseze prejudiciul moral cauzat prin intenția directă.

8. Drept urmare, cu referire la dispozițiile art. 384 alin.(2), lit.u), alin.(3/1) din Codul contravențional, art. 13 alin.(1) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procurorului și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, art. 14, art. 16, art. 19, art. 21, art. 1998, art. 2007, art. 2036, art. 2037, art. 2038 din Codul civil și art. 32 alin. (2) din Constituție, a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Cimișlia și a Inspectoratului General al Poliției al MAI și a cu titlu de prejudiciu moral, suma de 20000,00 de lei cauzat reclamantei de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului

de Poliție Cimișlia, Ivan Dimitrov, și suma de 5000,00 de lei cu titlu de prejudiciu material.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 11 octombrie 2022 a Judecătoriei Cimișlia, sediul central, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către avocatul Stănescu Valeriu în interesele reclamantei Manea Ludmila, împotriva Inspectoratului de Poliție Cimișlia și a Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al RM, Ina Ciobanu, Diana Spătărel, Alexei Lungu și Ivan Dimitrov, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin atragerea ilegală la răspundere contravențională (f.d. 108; 122/125, vol.I).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 13 octombrie 2022, avocatul Stănescu Valeriu, acționând în interesele reclamantei Manea Ludmila a depus cerere de apel nemotivată (f.d. 121, vol.I), iar la 21 martie 2023 a depus motivarea apelului, împotriva hotărârii din 11 octombrie 2022 a Judecătoriei Cimișlia sediul central, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care instanța de apel să admită integral acțiunea apelantei – reclamanta Manea Ludmila (f.d. 140/146, vol.I).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 05 septembrie 2023 a Curții de Apel Comrat, s-a admis apelul declarat de către avocatul Valeriu Stănescu, în interesele Ludmilei Manea. S-a casat integral hotărârea din 11 octombrie 2022 a Judecătoriei Cimișlia, sediul central, și pronunță o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial acțiunea înaintată de avocatul Stănescu Valeriu, în interesele Ludmilei Manea. S-a încasat din contul Inspectoratului de Poliție Cimișlia, în beneficiul Ludmilei Manea suma de 1000,00 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5000,00 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate la judecarea prezentului litigiu. În rest, pretențiile reclamantei s-au respins ca fiind neîntemeiate (f.d. 199; 200/207, vol.I).

12. Pentru a decide astfel, instanța de apel analizând prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în apel, a conchis că instanța de judecată ierarhic inferioară, corect a ajuns la concluzia că apelul declarat de partea reclamantă ca fondat și întemeiat, iar hotărârea instanței fond este nefondată, afectată de erori materiale, fapt care convinge instanța de apel în pronunțarea unei decizii de casare a acesteia, cu emiterea unei noi decizii de admitere parțială a acțiunii, din următoarele considerente.

13. În susținerea soluției instanța de apel a notat că instanța de fond corect a determinat raportul juridic dedus judecății, ca fiind guvernat de Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545-XIII din 25 februarie 1998, însă, incorect a soluționat cauza.

14. La fel, instanța de apel în cadrul examinării cauzei a stabilit cu certitudine că prin hotărârea din 04 august 2020 a Judecătorei Cimișlia, sediul central, s-a admis contestația depusă de către Ludmila Manea împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAIXXXXXX din 08 iunie 2020 în temeiul art. XX alin. (X) din Codul contravențional și împotriva deciziei de sancționare din aceeași dată. S-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAIXXXXXX din 08 iunie 2020 și decizia de sancționare din aceeași dată, și s-a încetat procesul contravențional pornit împotriva Ludmillei Manea în temeiul art. XX alin. (X) din Codul contravențional (f.d. 68/71, vol.I).

15. În continuare, instanța de apel analizând dispozițiile art. 1, art.2, art. 3 alin. (1) și art. 13 alin. (1), (2) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, în coraport cu prevederile art. 384 alin. (2) lit. u) și alin. (3/1) din Codul contravențional, a reținut că din sensul normelor de drept citate rezultă îndubitabil că persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional are dreptul de a cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

16. În virtutea acestui fapt instanța de apel ținând cont de faptul că hotărârea din 04 august 2020 a Judecătorei Cimișlia, sediul central, prin care a fost anulată decizia de sancționare din 08 iunie 2020 și procesul-verbal cu privire la contravenție MAIXXXX din 08 iunie 2020, întocmite în privința Ludmillei Manea, a devenit definitivă și irevocabilă la 20 august 2020, în corespundere cu art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 și art. 384 alin. (2) lit. u) și alin. (3¹) din Codul contravențional, a conchis că apelanta Ludmila Manea este îndreptățită să solicite repararea prejudiciilor materiale și morale cauzate de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cimișlia, prin sancționarea ilicită cu amendă contravențională, însă, din contul bugetului instituției care are personalitate juridică distinctă și poate fi subiect a raportului obligațional de răspundere pentru prejudiciul cauzat, în condițiile enunțate supra.

17. Subsecvent, reieșind din circumstanțe descrise, instanța de apel a constatat că Ludmila Manea poate pretinde repararea prejudiciului material și moral prin prisma art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional, astfel, că soluția primei instanțe, de respingere a acțiunii în partea încasării prejudiciului moral, este neîntemeiată întrucât instanța de judecată greșit a considerat că Ludmila Manea nu a probat prejudicial moral. Or, simplul fapt de învinuire și sancționare contravențională pentru fapte ce nu au fost comise de reclamantă, în sine reprezintă o gravă învinuire, ce provoacă suferințe psihice, prin faptul că un organ al statului, care este instituit cu obligațiunea de supraveghere și apărare a cetățenilor, omite erori în activitatea sa și sancționează pe nedrept persoana, provocându-i în asemenea caz o neîncredere și o lipsă de protecție din partea organelor de drept.

18. În continuare, instanța de apel a considerat necesar de a respinge criticile intimatului Inspectoratul de Poliție Cimișlia al IGP al MAI al RM, invocate în referință, precum că la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenție, agentul constatator este obligat de a întreprinde nemijlocit toate măsurile prevăzute de Codul contravențional, din acest motiv, acestea nu pot fi calificate drept acțiuni ilicite, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuțiilor de serviciu este o îndatorire directă și iminentă, motiv din care nu pot fi reținute argumentele reclamantului precum că acțiunile agentului constatator i-ar fi cauzat prejudiciu material și moral. Or, prin pornirea procesului contravențional, aplicarea sancțiunii contravenționale, acțiuni ce au generat contestarea deciziei contravenționale în instanțele de judecată, reprezintă în sine încălcarea drepturilor persoanei de a nu fi judecată și trasă la răspundere contravențională, fără a-i fi demonstrată vinovăția.

19. În acest context, instanța de apel a relevat că potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Inspectoratul General al Poliției este unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova. Iar, potrivit art. 15 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Poliția se organizează în subdiviziuni teritoriale – unități ale Poliției cu personalitate juridică, de competență teritorială corespunzător împărțirii administrativ-teritoriale a țării, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care sînt amplasate și își desfășoară activitatea în teritoriul unității administrativ-teritoriale în baza regulamentelor de organizare și funcționare aprobate de șeful Inspectoratului General al Poliției.

20. Drept urmare, în contextul celor descrise instanța de apel a conchis în privința temeiniciei pretenției referitor la cuantumul despăgubirilor materiale în sumă de 5000,00 de lei cheltuieli de asistență juridică în prezenta procedură civilă, or, reclamanta Ludmila Manea a prezentat instanței bonul de plată seria GL nr. XXX din XX iunie XX (f.d. 2, vol.I), privind achitarea serviciilor de asistență juridică, pretenție care va fi admisă și dispusă spre încasare din contul Inspectoratului de Poliție Cimișlia al IGP al MAI al RM în beneficiul Ludmilei Manea.

21. Așadar, având în vedere cele menționate, instanța de apel a respins criticile intimatului Inspectoratul de poliție Cimișlia al IGP al MAI al RM, precum că pretenția privind restituirea prejudiciului material suportat pentru serviciile de asistență juridică este neîntemeiată.

22. În continuare, analizând prevederile art. 2036 alin. (1), (3) și art. 2037 din Codul civil, instanța de apel a concluzionat că pretenția înaintată de Ludmila Manea cu privire la repararea prejudiciului moral în cuantum de 20 000,00 de lei, urmează a fi admisă parțial, cu încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Cimișlia a sumei de 1000,00 de lei cu titlu de prejudiciu moral, cuantum ce în opinia instanței reprezintă o satisfacție echitabilă pentru reclamantă. Or, la determinarea cuantumului prejudiciului moral urmează să se respecte criteriul echității, care presupune că despăgubirile

pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă a prejudiciului moral cauzat, ca astfel să fie menținut echilibrul între daunele efectiv pricinuite și suma acordată.

23. Suplimentar, instanța de apel a notat că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. Iar, potrivit jurisprudenței CEDO, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Quantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

24. Totodată, instanța de apel a concluzionat că nu pot fi reținute argumentele apelantei Ludmila Manea precum că suma de 20 000,00 de lei cu titlu de prejudiciu moral pentru suferințele suportate este reală și echitabilă, deoarece aceasta este vădit disproporțională și excesivă, nefiind în relație de proporționalitate cu gravitatea suferințelor psihice suportate.

25. Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că concluziile instanței de fond, expuse în hotărâre, sânt în contradicție cu circumstanțele pricinii și aceasta a dat o apreciere eronată probelor prezentate, instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite apelul declarat de avocatul Valeriu Stănescu în interesele Ludmilei Manea și de a casa hotărârea instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care a admis parțial acțiunea înaintată de avocatul Valeriu Stănescu în interesele reclamantei Ludmila împotriva Inspectoratului de Poliție Cimișlia și a Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al RM, Ina Ciobanu, Diana Spătărel, Alexei Lungu și Ivan Dimitrov, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin atragerea ilegală la răspundere contravențională.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

26. La 22 noiembrie 2023, prin intermediul poștei electronice (f.d.1, vol.II), Inspectoratul de Poliție Cimișlia și Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, au declarat recurs împotriva deciziei din 05 septembrie 2023 a Curții de Apel Comrat, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei decizii prin care să fie menținută hotărârea primei instanțe.

27. În motivarea recursului au invocat că nu sunt de acord cu decizia contestată, considerând-o neîntemeiată și neargumentată, pasibilă de a fi casată, din considerent că instanța de apel la examinarea cauzei nu a luat în considerație argumentele tuturor participanților la proces, nu au fost examinate și elucidate pe deplin toate aspectele, argumentele și probele prezentate, nefiind studiate minuțios actele normative în vigoare, care reglementează obiectul litigiului.

27.1. Suplimentar au menționat că ce ține de admiterea pretenției cu privire la prejudiciu moral este neîntemeiată, exagerată, nejustificată, în condițiile în care n-au fost prezentate probe veridice, admisibile, pertinente și concludente

care să confirme faptul vătămării drepturilor personale nepatrimoniale privind integritatea morală, prezumție valabilă până la proba contrarie, iar în partea admiterii încasării prejudiciului material ca urmare a achitării onorariului avocatului pentru asistenta juridică, acesta urma a fi probat de reclamantă printr-un borderou de calcul cu privire la volumul și taxele lucrului efectuat.

27.2. În acest context, au considerat necesar de a menționat că criteriul echității presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă și nicidecum să aibă efect compensatoriu, sau exagerat.

27.3. Subsidiar, cu titlu de practică uniformă a instanțelor de judecată pe categoria dată de litigii, au invocat că drept exemplu poate fi luat în considerare decizia din 07 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă Negură Ion împotriva Ministerului Justiție a RM, Inspectorul General al Poliției al Mai al RM.

ASPECTE DE PROCEDURĂ ÎN ORDINE DE RECURS

28. La 18 decembrie 2023, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa părților și participanților la proces, copia recursului declarat de Inspectoratul de Poliție Cimișlia și de Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, împotriva deciziei din 05 septembrie 2023 a Curții de Apel Comrat, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea anexată la materialele dosarului (f.d. 12, vol.II).

29. Intimata Ludmila Manea, reprezentantul acesteia avocatul Valeriu Stănescu, precum și intervenienții accesorii Ministerul Finanțelor al RM, Ina Ciobanu și Ivan Dimitrov, deși, la 02 ianuarie 2024 și la 04 ianuarie 2024, au recepționat copia recursului, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d. 13/17, vol.II), aceștia nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe, prin care să-și expună opinia referitor la recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Cimișlia și de Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM.

30. Corespondența expediată în adresa intervenienților accesorii Diana Spătărel și Alexei Lungu a fost returnată în adresa Curții Supreme de Justiție, de către oficiul poștal, cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 18/21, vol.II).

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

31. Art. 434 din Codul de procedură civilă, reglementează că:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

32. Așadar, cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Comrat a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 05 septembrie 2023 (f.d. 199, vol.I).

33. Totodată, din conținutul scrisorii de expediere a actului judecătoresc nr.2a-45/2023, rezultă că, la 05 octombrie 2023, Curtea de Apel Comrat a expedit în adresa participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal, copia deciziei integrale din 05 septembrie 2023, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f.d.208, vol.I), iar, la 12 octombrie 2023 a fost recepționată de Inspectoratul de Poliție Cimișlia și de Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d. 217/218, vol.I).

34. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Cimișlia și de Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, la 22 noiembrie 2023, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă, enunțat la pct. 36 din prezenta încheiere.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

35. Art.429 alin.(1) din Codul de procedură civilă, reglementează că:

„Pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.”

36. Art. 431 alin.(1)–(2) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

37. Art. 433 alin.(1) lit.f) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„(1) cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

38. Art. 432 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, reglementează că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

39. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI DE RECURS

40. Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Cimișlia și de Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, este inadmisibil, pentru motivele ce succed.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea - inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

42. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

44. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că cererea de recurs depusă de reprezentantul Inspectoratului de Poliție Cimișlia și a Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM, Mariana Cebanu nu conțin argumente concrete față de decizia instanței de apel, ci s-a limitat la o simplă exprimare a dezacordului cu soluția pronunțată. Recursul nu îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, întrucât nu conține motive de drept și nici temeuri care să justifice reformarea deciziei recurate.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera

netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

47. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

48. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretinsei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

50. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*cauza Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*cauza Levages Prestations Services împotriva Franței*, pct. 45).

51. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (*cauza Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, *Reports 1996-1*, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991*, § 31, *Seria A*, nr. 212-A).

52. Cu referire la cauza civilă invocată de reprezentantul Inspectoratului de Poliție Cimișlia și a Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM, Mariana Cebanu în cererea de recurs, cu titlu de practică unitară, Completul de judecată

menționează că nu poate fi apreciată ca fiind o practică uniformă, întrucât aceasta a fost pronunțată de Curtea de Apel Chișinău, dar nu de Curtea Supremă de Justiție în perioada anterioară modificării orientării jurisprudențiale în materia interpretării normelor legale aplicabile spețelor ce vizează aceeași problemă.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, în prezent, practica Curții Supreme de Justiție a evoluat, iar soluțiile pe marginea unei astfel de categorii de litigii oferă o apreciere distinctă (a se vedea de exemplu cauza civilă nr. 2ra-1528/23 din 28 ianuarie 2026).

54. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că hotărârile invocate de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM și a Inspectoratului de Poliție Cimișlia al IGP al MAI al RM, Mariana Cebanu, nu pot fi considerate relevante acestei categorii de cauze și nu corespunde liniei jurisprudențiale actuale a Curții Supreme de Justiție.

55. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de reprezentantul Inspectoratului de Poliție Cimișlia și a Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM, Mariana Cebanu, împotriva deciziei din 05 septembrie 2023 a Curții de Apel Comrat, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi apreciat ca fiind vădit neîntemeiat și considerat inadmisibil.

56. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art.433 alin. (1) lit. f), art.440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de Inspectoratul de Poliție Cimișlia și de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 05 septembrie 2023 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat